

REPUBLIKA FRANCUSKA

Ministerstwo ds. Partnerstwa z
Terytoriami i Decentralizacji

Rozporządzenie nr

W sprawie różnych przepisów dotyczących sztucznych wysp, instalacji, konstrukcji pływających i profesjonalnych statków

NR REF.: TECM2423434D

Grupa docelowa: kierownicy projektów, operatorzy systemów przesyłowych energii elektrycznej, służby państwowe, zatwierdzone organy, armatorzy, właściciele lub operatorzy, prefektury morskie, użytkownicy.

Dotyczy: dekret wydano na podstawie art. 63 ustawy nr 2023-175 z dnia 10 marca 2023 r. w sprawie przyspieszenia produkcji energii ze źródeł odnawialnych.

Wejście w życie: tekst wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej.

Uwaga: dekret ma na celu, z jednej strony, określenie statusu i szczególnego systemu w zakresie kontroli i bezpieczeństwa sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających zgodnie z art. 63 ustawy nr 2023-175 z dnia 10 marca 2023 r. w sprawie przyspieszenia produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Z drugiej strony ustanawia również przepisy szczególne dla statków profesjonalnych, niezależnie od tego, czy dotyczą one operacji dostaw paliwa, czy też zmian w dekrete nr 84-810 w celu zaspokojenia potrzeb wyrażonych przez organy zdecentralizowane.

Odniesienie: Artykuł 63 ustawy nr 2023-175 z dnia 10 marca 2023 r. w sprawie przyspieszenia produkcji energii ze źródeł odnawialnych można znaleźć na stronie internetowej *Légifrance* (<https://www.legifrance.gouv.fr>).

Premier,

W sprawie sprawozdania Ministra ds. Partnerstwa z Terytoriami i Decentralizacji oraz Ministra Delegowanego przy Ministrze ds. Partnerstwa z Terytoriami i Decentralizacji, odpowiedzialnego za sprawy morskie i rybołówstwo;

uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, podpisaną w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r., opublikowaną dekretem nr 96-774 z dnia 30 sierpnia 1996 r., wraz z ustawą nr 95-1311 z dnia 21 grudnia 1995 r. zezwalającą na jej ratyfikację;

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 391/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organów dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach;

uwzględniając dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, wraz z powiadomieniem nr X wysłanym do Komisji Europejskiej w dniu X 2024 r.;

uwzględniając kodeks środowiskowy,

uwzględniając kodeks postępowania karnego,

uwzględniając kodeks handlowy,

uwzględniając generalny kodeks dotyczący własności organów publicznych,

uwzględniając kodeks transportu, w szczególności jego część piątą,

uwzględniając zarządzenie nr 2016-1687 z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie obszarów morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej,

uwzględniając dekret nr 84-810 z dnia 30 sierpnia 1984 r. w sprawie bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu, zapobiegania zanieczyszczeniom oraz bezpieczeństwa i certyfikacji społecznej statków,

uwzględniając dekret nr 97-1198 z dnia 19 grudnia 1997 r. wdrażający art. 2 ustęp pierwszy dekretu nr 97-34 z dnia 15 stycznia 1997 r. w sprawie dekoncentracji indywidualnych decyzji administracyjnych na rzecz ministrów odpowiedzialnych za transformację ekologiczną i solidarną, spójność terytorialną oraz stosunki z władzami lokalnymi i regionalnymi,

uwzględniając dekret nr 2006-142 z dnia 10 lutego 2006 r. w sprawie utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego przewidzianego w ustawie nr 2005-412 z dnia 3 maja 2005 r. w sprawie utworzenia francuskiego rejestru międzynarodowego,

uwzględniając dekret nr 2013-611 z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie przepisów mających zastosowanie do sztucznych wysp, instalacji, budowli i powiązanych z nimi instalacji na szelfie kontynentalnym oraz w wyłącznej strefie ekonomicznej i strefie ochrony ekologicznej, a także do podmorskich kabli i rurociągów;

uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru Urzędu Depozytów i Konsygnacji z dnia 15 lipca 2024 r.;

Uwzględniając opinię Wyższej Rady ds. Energii z dnia 28 maja 2024 r.,

uwzględniając opinię Najwyższej Rady Francuskiej Marynarki Handlowej z dnia 20 czerwca 2024 r.,

uwzględniając opinię Międzyresortowej Misji ds. Wody wydaną w dniu 17 czerwca 2024 r.;

uwzględniając uwagi przedstawione podczas konsultacji społecznych przeprowadzonych w okresie od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia 12 sierpnia 2024 r., zgodnie z art. L123-19-1 kodeksu ochrony środowiska,

uwzględniając opinię Rady Departamentalnej Gwadelupy z dnia ...;

uwzględniając opinię Rady Regionalnej Gwadelupy z dnia ...;

uwzględniając opinię Zgromadzenia Gujany Francuskiej z dnia ...;

uwzględniając opinię Zgromadzenia Martyniki z dnia 14 sierpnia 2024 r.;

uwzględniając opinię Rady Departamentalnej Reunionu z dnia ...;

uwzględniając opinię Rady Regionalnej Reunionu z dnia 29 sierpnia 2024 r.;

uwzględniając opinię Rady Departamentalnej Majotty z dnia ...;

Uwzględniając opinię Rady Terytorialnej Saint-Barthélemy z dnia ...;

uwzględniając opinię Rady Terytorialnej Saint-Martin z dnia ...;

uwzględniając opinię Rady Terytorialnej Saint-Pierre i Miquelon z dnia ...;

uwzględniając opinię rządu Nowej Kaledonii z dnia ...;

uwzględniając opinię rządu Polinezji Francuskiej z dnia 31 lipca 2024 r.,

po zapoznaniu się z opinią Rady Stanu (Sekcji ds. Robót Publicznych),

Niniejszym przyjmuje niniejszy dekret:

TYTUŁ I

PRZEPISY DOTYCZĄCE SZTUCZNYCH WYSP, INSTALACJI I KONSTRUKCJI PŁYWAJĄCYCH

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE DEKRET NR 2013-611 Z DNIA 10 LIPCA 2013 R. W SPRAWIE PRZEPISÓW MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO SZTUCZNYCH WYSP, INSTALACJI, BUDOWLI I POWIĄZANYCH Z NIMI INSTALACJI NA SZELFIE KONTYNETALNYM ORAZ W WYŁĄCZNEJ STREFIE EKONOMICZNEJ I STREFIE OCHRONY EKOLOGICZNEJ, A TAKŻE DO PODMORSKICH KABLI I RUROCIĄGÓW

Artykuł 1

W wyżej wymienionym dekrete z dnia 10 lipca 2013 r. wprowadza się zmiany zgodnie z art. 2–4 tego dekretu.

Artykuł 2

W tytule dekretu wprowadza się następujące zmiany: „Dekret nr 2013-611 z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie przepisów mających zastosowanie do sztucznych wysp, instalacji, budowli i powiązanych z nimi instalacji oraz do podmorskich kabli i rurociągów na obszarach morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej”.

Artykuł 3

W tytule Tytułu I ww. dekretu z dnia 10 lipca 2013 r. wyrażenie „na sztucznych wyspach, instalacjach, konstrukcjach i związanych z nimi instalacjach” zastępuje się wyrażeniem: „zezwolenie wymagane do budowy, eksploatacji i użytkowania sztucznych wysp, instalacji, budowli i powiązanych z nimi instalacji na szelfie kontynentalnym oraz w wyłącznej strefie ekonomicznej i strefie ochrony ekologicznej”.

Artykuł 4

Po Tytule I wspomnianego dekretu z dnia 10 lipca 2013 r. dodaje się Tytuł Ia w brzmieniu:

„Tytuł Ia: Przepisy bezpieczeństwa mające zastosowanie do instalacji do produkcji energii z morskich źródeł odnawialnych i prac związanych z ich podłączeniem do publicznej sieci przesyłowej energii elektrycznej na obszarach morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej”.

„Artykuł 18a – Rozporządzenie ministra właściwego do spraw energii i ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej określa zasady mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa instalacji do produkcji energii z morskich źródeł odnawialnych oraz prac związanych z ich podłączeniem do publicznej sieci przesyłu energii elektrycznej na obszarach

morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej. Określa również środki przejściowe służące wykonaniu rozporządzenia w odniesieniu do instalacji do produkcji energii z morskich źródeł odnawialnych, w przypadku których przeprowadzono procedurę przetargową zgodnie z art. L. 311-10 kodeksu energetycznego, oraz w odniesieniu do tych samych trwających procedur przetargowych, w przypadku których w dniu wejścia w życie rozporządzenia opublikowano już w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publiczne zaproszenie do udziału w przetargu”.

Artykuł 5

Po Tytule II w wyżej wymienionym dekrete z dnia 10 lipca 2013 r. dodaje się Tytuł IIa w brzmieniu:

„Tytuł IIa: „Przepisy dotyczące statusu i bezpieczeństwa sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających”.

„Rozdział I: Definicje (artykuły 19-1 do 19-3)

„Artykuł 19-1 – I. – Do celów ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r. „sztuczna wyspa”, „instalacja” i „konstrukcja pływająca” oznaczają każde urządzenie pływające trwale połączone z dokiem, dnem morskim lub jego podglebiem lub z jakimkolwiek innym stałym punktem na lądzie lub na morzu, które nie jest zbudowane i wyposażone przede wszystkim do celów żeglugi morskiej i przypisane do niej lub przypisane do usług publicznych o charakterze administracyjnym, przemysłowym i handlowym w rozumieniu art. L. 5000-2 kodeksu transportowego.

„II. Bez uszczerbku dla przepisów poprzedniego ustępu, każdy statek eksploatowany na zasadach komercyjnych, który łącznie spełnia następujące warunki: jest traktowany jako sztuczna wyspa, instalacja i konstrukcja pływająca i nie może być eksploatowany na naturalnym morskim obszarze publicznym zgodnie z art. 40-3 ust. 2 wyżej wymienionego zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r.:

„1° być eksploatowany w pobliżu brzegu, w odległości ustalonej rozporządzeniem;

„2° być eksploatowany głównie na kotwiczowisku, na postoju lub przy brzegu, niezależnie od tego, czy operacja ta podlega systemowi zezwoleń administracyjnych zgodnie z Generalnym Kodeksem Własności Publicznej;

„3° przeznaczone do użytku mieszkalnego, turystycznego lub rekreacyjnego, lub do działalności nadmorskiej, hotelarskiej lub gastronomicznej.

„III. – Za sztuczne wyspy, instalacje lub konstrukcje pływające nie uznaje się:

„1. Instalacji i konstrukcji przeznaczonych głównie do sygnalizacji morskiej;

„2. Instalacji i robót związanych z ochroną, badaniem, zarządzaniem lub eksploatacją zasobów rybołówstwa i akwakultury, badaniami naukowymi lub ochroną środowiska, jak również tych związanych z badaniami technicznymi i środowiskowymi dotyczącymi instalacji energii z morskich źródeł odnawialnych i prac związanych z ich podłączaniem do publicznych sieci elektroenergetycznych.

„*Artykuł 19-2* – Zgodnie z art. 40-6 zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r. art. 40-2 i 40-3 tego zarządzenia nie mają zastosowania do:

„1. Pływających doków i pontonów, zakotwiczonych lub połączonych z dokiem w jakimkolwiek innym stałym punkcie, eksploatowanych bez stałej obecności personelu do cumowania statków lub jako przedłużenie obiektów portowych;

„2. Jakichkolwiek sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających zainstalowanych w ramach tymczasowego wydarzenia żeglarskiego nieprzekraczającego jednego miesiąca;

„3. Instalacji odnawialnych źródeł energii na morzu instalowanych na zasadzie próbnej lub eksperymentalnej.

„Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu określa się w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„*Artykuł 19-3* – Do celów niniejszego rozdziału „właściciel lub operator” oznacza osobę prawną lub fizyczną odpowiedzialną za eksploatację sztucznej wyspy, instalacji i konstrukcji pływającej.

„Rozdział II: Zatwierdzanie i obowiązki organów kontrolnych (art. 19-4 do 19-12)

Podsekcja 1: Przepisy dotyczące procedur kontroli sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających

„*Artykuł 19-4* – W celu oddania do użytku sztucznej wyspy, instalacji lub konstrukcji pływającej jej właściciel, operator lub osoba odpowiedzialna za prowadzenie prac poszukiwawczych lub eksploatacyjnych zleca przeprowadzenie kontroli przewidzianych w art. 40-3 ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r. uznanemu organowi, o którym mowa w art. 19-7 niniejszego dekretu.

„Po zakończeniu kontroli, jeżeli spełnione są wymogi, o których mowa w art. 19-5 niniejszego dekretu, oraz w przypadku braku poważnej niezgodności, zatwierdzony organ wydaje świadectwo zgodności, którego wzór jest określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„*Artykuł 19-5* – Rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej określa ustalenia, zakres i techniki przeprowadzania takich kontroli. Określa, w stosownych przypadkach, w zależności od kategorii sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających,

częstotliwość kontroli umożliwiających utrzymanie świadectwa zgodności oraz tych umożliwiających jego przedłużenie. Wprowadza również rozróżnienie między kontrolami objętymi początkowym świadectwem zgodności, niezbędnymi do oddania sztucznej wyspy, instalacji i konstrukcji pływającej do użytku, a kontrolami objętymi nowym świadectwem zgodności, w stosownych przypadkach, niezbędnymi w przypadku zmiany instalacji.

„W zależności od każdej kategorii sztucznej wyspy, instalacji i konstrukcji pływającej, rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej określa wymogi, które należy spełnić, a także wydawanie świadectwa zgodności, oraz definiuje poważne niezgodności skutkujące poinformowaniem ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej i ministra właściwego do spraw energii na warunkach określonych w art. 19–13 niniejszego dekretu.

„Oprócz ogólnych wymogów określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, szczególne wymogi mogą mieć zastosowanie jedynie do niektórych instalacji, z uwzględnieniem ich projektu.

„Jeżeli metody projektowania odbiegają od ogólnych wymogów określonych przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, podlegają one analizie technicznej oraz ocenie i zatwierdzeniu przez uznany organ.

„W przypadku gdy sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca są publicznie dostępne, na wniosek prefekta departamentu mogą zostać dodane szczególne wymogi dotyczące projektowania, budowy, konserwacji i eksploatacji instalacji w celu zapobieżenia poważnemu zagrożeniu dla osób je odwiedzających ze względu na ich narażenie na ryzyko pożaru lub poważnych zagrożeń naturalnych lub, w przypadku gdy ta sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca jest zainstalowana w granicach administracyjnych portów, a w ujściach rzek do pierwszej przeszkody dla żeglugi statków, w celu uniknięcia zwiększenia narażenia osób trzecich na te zagrożenia.

„Artykuł 19-6 – Kontrola sztucznej wyspy, instalacji lub konstrukcji pływającej może zostać nałożona na właściciela, operatora lub osobę odpowiedzialną za prowadzenie prac poszukiwawczych lub eksploatacyjnych przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w następstwie zgłoszenia, które może zostać sporządzone w dowolny sposób, wykazującego poważne lub powtarzające się nieprzestrzeganie przepisów mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa morskiego i ochrony ich działania. W takim przypadku niezwłocznie informuje on o tym właściciela, operatora lub osobę odpowiedzialną za prowadzenie prac poszukiwawczych lub eksploatacyjnych.

„W przypadku stwierdzenia poważnej niezgodności, zatwierdzony organ informuje o tym ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz prefekta morskiego. Minister właściwy do spraw energii jest informowany o niezgodnościach dotyczących instalacji energii z morskich źródeł odnawialnych i prac związanych z ich przyłączaniem do publicznych sieci elektroenergetycznych.

Podsekcja 2: Zatwierdzanie i obowiązki organów kontrolnych

„Artykuł 19-7 – Organy kontrolne są zatwierdzane rozporządzeniem ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej. Treść wniosku określa rozporządzenie tego ministra.

„Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych przez siebie organów.

„Artykuł 19-8 – Organ występujący o zatwierdzenie zwraca się do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„Artykuł 19-9 – Zatwierdzone mogą być wyłącznie organy, które wydają certyfikaty na podstawie akredytacji określonej w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, lub organy spełniające kryteria określone w załączniku 1, B 8° do rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

„W odniesieniu do instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych, te dwa warunki muszą być spełnione przez spółkę handlową lub jej spółki zależne.

„Zatwierdzone mogą być wyłącznie organy, które sporządzają, publikują i aktualizują swoje zasady, przepisy lub odniesienia techniczne dotyczące projektowania i budowy sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających, w tym wydawania certyfikatów, oraz związanych z nimi zasadniczych systemów technicznych. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej ustanawia wykaz tych zasad, przepisów lub norm technicznych oraz norm określających poziom jakości, którego należy przestrzegać.

„Zatwierdzone mogą być wyłącznie organy posiadające stały zakład i rzeczywistą reprezentację na terytorium francuskim.”

„Zatwierdzony organ niezwłocznie poinformuje ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej o wszelkich zmianach w informacjach, na podstawie których został zatwierdzony.

„Artykuł 19-10 – I. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może w każdej chwili zawiesić lub cofnąć zatwierdzenie:

„1. w przypadku nieuiszczenia grzywny administracyjnej w wysokości do 100 000 EUR nałożonej przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej na podstawie art. 40-4 ustęp pierwszy ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r.;

„2. Jeżeli organ przestaje spełniać kryteria, na podstawie których został zatwierdzony;

„3. W przypadku poważnego lub powtarzającego się niewywiązywania się przez organ z powierzonego mu zadania.

„II. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej zawiesza lub cofa zatwierdzenie po wezwaniu kierownika organu do przedstawienia uwag w terminie 15 dni. Kierownik organu

może być wspierany przez doradcę lub reprezentowany przez wybranego przez siebie pełnomocnika.

„*Artykuł 19-11* – Urzędnicy, o których mowa w art. 25-3 wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r., przydzieleni do centralnych departamentów ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, mogą w granicach swoich uprawnień oceniać jakość usług świadczonych przez uznane organy. Mogą oni uczestniczyć w wizytach kontrolnych przeprowadzanych przez te organy. Na ich wniosek zatwierdzone organy przesyłają wskazanym urzędnikom wykaz planowanych kontroli, określając daty, godziny i miejsca oraz przedmiot tych kontroli. Przekazują im również, na ich wniosek, wszelkie dokumenty lub materiały istotne dla oceny ich działań.

„Jeżeli urzędnicy, o których mowa w ustępie pierwszym, stwierdzą, że zatwierdzony organ nie dopełnił zobowiązań ciążących na nim na mocy niniejszej podsekcji, poinformują o tym ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„*Artykuł 19-12* – Zatwierdzony organ zachowuje wyniki swoich kontroli. Przekazuje ona wszelkie istotne informacje prefektowi odpowiedzialnemu za wydanie niezbędnych zezwoleń na budowę, eksploatację i użytkowanie sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających, prefektowi morskemu i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej, w tym sprawozdania z kontroli dotyczące sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających, dla których uznany organ wydaje świadectwa zgodności.

„Przekazuje sprawozdania z badań i monitorowania właścicielowi lub operatorowi sztucznej wyspy, instalacji lub konstrukcji pływającej, w stosownych przypadkach drogą elektroniczną, w ciągu 60 dni od wizyty. Sprawozdanie zawiera opis kontroli, jej wyniki oraz kwestie niezgodności i poważnej niezgodności określone w art. 19-5.

„Przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej sprawozdanie ze swojej działalności za miniony rok. Sprawozdanie to określa w szczególności wykaz i liczbę przeprowadzonych kontroli, częstotliwość wykrytych niezgodności oraz badanie jego systemu zarządzania jakością.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej podsekcji określi rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Podsekcja 3: Sankcje administracyjne nakładane na właściciela lub operatora sztucznej wyspy, instalacji lub konstrukcji pływającej

„*Artykuł 19-13* – Organem administracyjnym właściwym do doręczenia właścicielowi lub operatorowi wezwania do wywiązania się z obowiązków, o którym mowa w art. 40-5(I) ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r., jest prefekt morski, jeżeli sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca znajduje się na szelfie kontynentalnym, w wyłącznej strefie ekonomicznej lub w strefie ochrony ekologicznej.

W przypadku gdy sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca znajduje się na morzu terytorialnym lub częściowo na morzu terytorialnym, a częściowo w wyłącznej strefie ekonomicznej, właściwym organem administracyjnym jest prefekt departamentu.

„*Artykuł 19-14* – Jeżeli zainteresowany nie zastosuje się do wezwania do usunięcia uchybienia w terminie wyznaczonym przez właściwego prefekta, o którym mowa w art. 19-13, prefekt ten może nałożyć sankcje administracyjne przewidziane w art. 40-5 pkt II ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r.

„*Artykuł 19-15* – Decyzję o zwolnieniu kwot, o których mowa w art. 40-5 ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r., podejmuje prefekt morski, jeżeli sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca znajduje się na szelfie kontynentalnym, w wyłącznej strefie ekonomicznej lub w strefie ochrony ekologicznej.

„W przypadku gdy sztuczna wyspa, instalacja lub konstrukcja pływająca znajduje się na morzu terytorialnym lub częściowo na morzu terytorialnym, a częściowo w wyłącznej strefie ekonomicznej, właściwym organem administracyjnym jest prefekt departamentu.

„Właściwy prefekt wyznacza beneficjenta lub beneficjentów i określa kwotę środków, które mają zostać wypłacone na ich rzecz.

„Decyduje również o losie odsetek od depozytu. O decyzji powiadamia się zainteresowanego beneficjenta.

„*Artykuł 19-16* – Kwoty są zwalniane na wniosek beneficjenta lub beneficjentów. Na poparcie swojego wniosku przedstawiają oni wszystkie dokumenty mogące potwierdzić ich tożsamość i status, decyzję o zwolnieniu depozytu oraz, ogólnie, wszystkie dokumenty niezbędne do zapłaty kwot.

„W stosownych przypadkach beneficjent informuje właściwego prefekta o zwolnieniu depozytu.

„*Artykuł 19-17* – Osoba, której doręczono formalne zawiadomienie i która uiściła kwotę nakazaną na podstawie art. 40-5 ww. zarządzenia, przekazuje właściwemu prefektowi zestawienie poniesionych wydatków wraz z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi. Na podstawie tych dokumentów oraz, w stosownych przypadkach, kontroli na miejscu, właściwy prefekt określa w drodze rozporządzenia kwotę środków do zwolnienia i wyznacza beneficjenta lub beneficjentów.

„*Artykuł 19-18* – W przypadku zamówionych robót budowlanych *ex officio*, właściwy prefekt informuje operatora niewywiązującego się z zobowiązania o zakończeniu prac i ich opłaceniu.

„*Artykuł 19-19* – W przypadku postępowania upadłościowego z udziałem właściciela lub operatora instalacji właściwy prefekt zwraca się o zwolnienie depozytu w celu zapewnienia realizacji robót i płatności.

„Właściwy prefekt określa kwalifikujące się pozycje wydatków i składa wniosek o zwolnienie depozytu w celu zapewnienia ich zapłaty. Przedstawiciel przedsiębiorstwa w postępowaniu upadłościowym formalizuje umowy o wykonanie robót.

„Jeżeli wydano postanowienie o wszczęciu postępowania upadłościowego, a likwidator wykonał na własny koszt prace i czynności, o których mowa w postanowieniu, jest on beneficjentem zwolnionych kwot.

„Prefekt zarządza zwolnienie depozytu na rzecz likwidatora.

„Artykuł 19-20 – W przypadku robót przymusowych właściwy prefekt zapewnia, że przedstawiciel właściciela lub operatora instalacji w postępowaniu zbiorowym zostanie o tym poinformowany.

„Artykuł 19-21 – Zwolnienie depozytu nastąpi po przedstawieniu decyzji o zwolnieniu depozytu na takich samych warunkach jak powyżej.

„Zdeponowane kwoty są zwolnione z zajęcia, gdy tylko zostaną wpłacone przez księgowego publicznego do Urzędu ds. Depozytów i Konsygnacji.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE DEKRET NR 2006-142 Z DNIA 10 LUTEGO 2006 R. W SPRAWIE UTWORZENIA PUNKTU KOMPLEKSOWEJ OBSŁUGI PRZEWIDZIANEGO W USTAWIE NR 2005- 412 Z DNIA 3 MAJA 2005 R. W SPRAWIE UTWORZENIA FRANCUSKIEGO REJESTRU MIĘDZYNARODOWEGO

Artykuł 6

W dekrete nr 2006-142 z dnia 10 lutego 2006 r. wprowadza się następujące zmiany:

I. Artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

1° ustęp pierwszy zostaje uzupełniony następującym zdaniem: „Ten punkt kompleksowej obsługi jest również odpowiedzialny za gromadzenie i zarządzanie wszystkimi wnioskami o rejestrację i rejestrację francuskich dronów w rejestrze dronów morskich pod francuską banderą oraz sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających w rejestrze takich jednostek pod francuską banderą”;

2° w akapicie drugim, po słowie: „statków” dodaje się następujące słowa: „, drony morskie i sztuczne wyspy, instalacje i konstrukcje pływające”;

3° W akapicie trzecim, po słowach: „francuski rejestr międzynarodowy” dodaje się następujące słowa: „, dronów w rejestrze dronów morskich pod francuską banderą oraz sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających w rejestrze takich jednostek pod francuską banderą.”;

4° ustęp szósty otrzymuje następujące brzmienie: „Punkt kompleksowej obsługi prowadzi rejestr hipotek na statkach wpisanych do francuskiego rejestru międzynarodowego, na dronach wpisanych do rejestru dronów morskich pod francuską banderą oraz na sztucznych wyspach, instalacjach i konstrukcjach pływających wpisanych do rejestru takich jednostek pod francuską banderą. Zapewnia publikację tych hipotek, jak również zajęć na

tych statkach, dronach morskich oraz sztucznych wyspach, instalacjach i konstrukcjach pływających, zgodnie z art. R. 5114-14-2 kodeksu transportu.

ROZDZIAŁ III

**PRZEPISY ZMIENIAJĄCE DEKRET NR 97-1198 Z DNIA 19 GRUDNIA 1997 R.
WPROWADZAJĄCY W ŻYCIE ART. 2 USTĘP PIERWSZY ROZPORZĄDZENIA NR 97-34 Z DNIA
15 STYCZNIA 1997 R. W SPRAWIE PRZEKAZANIA INDYWIDUALNYCH DECYZJI
ADMINISTRACYJNYCH MINISTROM ODPOWIEDZIALNYM ZA TRANSFORMACJĘ
EKOLOGICZNĄ I SOLIDARNOŚCIOWĄ, SPÓJNOŚĆ TERYTORIALNĄ ORAZ STOSUNKI Z
WŁADZAMI LOKALNYMI I REGIONALNYMI**

Artykuł 7

Niniejszym zmienia się wykaz indywidualnych decyzji administracyjnych podjętych przez ministra właściwego do spraw transformacji ekologicznej i solidarnościowej pod nagłówkiem „Infrastruktura, transport, morze” w załączniku 1 do dekretu nr 97-1198 z dnia 19 grudnia 1997 r. dotyczącego stosowania do ministrów odpowiedzialnych za transformację ekologiczną i solidarnościową, spójność terytorialną oraz stosunki z władzami lokalnymi i regionalnymi w art. 2 ustęp pierwszy rozporządzenia nr 97-34 z dnia 15 stycznia 1997 r. w sprawie decentralizacji indywidualnych decyzji administracyjnych:

1° W wierszu 41 po słowach: „statków we francuskim rejestrze międzynarodowym” dodaje się następujące słowa: „dronów morskich i sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających”, oraz po słowach: „tych statków” dodaje się następujące słowa: „” dronów i sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających”;

2° W wierszu 61 po słowach: „francuski rejestr międzynarodowy” dodaje się następujące słowa: „drony morskie pod francuską banderą oraz sztuczne wyspy, instalacje i konstrukcje pływające wpisane do rejestru takich jednostek pływających pod francuską banderą”;

3° W wierszu 65 po słowach: „francuski rejestr międzynarodowy” dodaje się następujące słowa: „” drony morskie pod francuską banderą oraz sztuczne wyspy, instalacje i konstrukcje pływające wpisane do rejestru takich jednostek pływających pod francuską banderą”.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE KODEKS TRANSPORTU

Artykuł 8 [rejestracja]

W części piątej tytułu I rozdziału II księgi I kodeksu transportu wprowadza się następujące zmiany:

1° W art. R. 5112-1A, po słowach: „drony morskie” dodaje się następujące słowa: „oraz sztuczne wyspy, instalacje i konstrukcje pływające”.

Artykuł 9 [własność]

W części piątej tytułu I rozdziału IV księgi I kodeksu transportu wprowadza się następujące zmiany:

1° Tytuł rozdziału IV zastępuje się słowami: „Własność statków, dronów morskich, sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających”

2° Artykuł 5114-1A zastępuje się następującymi przepisami: „Przepisy niniejszego rozdziału mające zastosowanie do statków zarejestrowanych we francuskim rejestrze międzynarodowym mają również zastosowanie do dronów morskich, sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających”.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE KODEKS HANDLOWY

Artykuł 10

W kodeksie handlowym wprowadza się następujące zmiany:

I. W art. R. 521-2 wprowadza się następujące zmiany:

1° W 6°, po odniesieniu: „Artykuł L. 5112-1-9 tego samego kodeksu” dodaje się następujące słowa: „jak również te dotyczące sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających, o których mowa w art. 40-2 zarządzenia nr 2016-1687 z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie obszarów morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej”;

2° W 7°, po odniesieniu: „Artykuł L. 5112-1-9 tego samego kodeksu” dodaje się następujące słowa: „jak również te dotyczące sztucznych wysp, instalacji i konstrukcji pływających, o których mowa w art. 40-2 zarządzenia nr 2016-1687 z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie obszarów morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej”;

II. Artykuł R. 521-34 otrzymuje następujące brzmienie:

1° Po odniesieniu: „L. 5112-1-9 tego samego kodeksu” dodaje się następujące słowa: „jak również na sztucznych wyspach, instalacjach i konstrukcjach pływających, o których mowa w art. 40-2 zarządzenia nr 2016-1687 z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie obszarów morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Republiki Francuskiej”.

2° W drugim zdaniu, po słowach: „lub dron morski” dodaje się następujące słowa: „lub sztuczne wyspy, instalacje i konstrukcje pływające”.

TYTUŁ II
PRZEPISY DOTYCZĄCE STATKÓW

ROZDZIAŁ I
**PRZEPISY ZMIENIAJĄCE DEKRET NR 84-810 Z DNIA 30 SIERPNIA 1984 R. W SPRAWIE
BEZPIECZEŃSTWA ŻYCIA LUDZKIEGO NA MORZU, ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIOM
ORAZ BEZPIECZEŃSTWA I CERTYFIKACJI SPOŁECZNEJ STATKÓW**

Artykuł 11

Dekret nr 84-810 z dnia 30 sierpnia 1984 r., o którym mowa powyżej, zostaje zmieniony zgodnie z przepisami art. 11–17 niniejszego dekretu.

Artykuł 12 (Definicje)

W art. 1 wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. wprowadza się następujące zmiany:

1° Do pkt I dodaje się ustęp o następującym brzmieniu:

„9. Statek usługowy typu „offshore”: każdy statek o napędzie mechanicznym, który jest wykorzystywany do transportu i zakwaterowania personelu przemysłowego i który jest uprawniony do przyjęcia na pokład więcej niż 12 osób, ale liczba pasażerów nie przekracza 12”.

2° W pkt II ust. 4 lit. c) tego samego artykułu słowo „.” zastępuje się słowem: „;” i po pkt II ust. 4 lit. c) tego samego artykułu dodaje się ustęp w brzmieniu:

„d) Personel przemysłowy.”

3° pkt II tego samego artykułu zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„51. Personel przemysłowy: oznacza wszystkie osoby, które są transportowane lub zakwaterowane na pokładzie w celu prowadzenia działalności przemysłowej na morzu, na pokładzie innych statków albo na instalacjach morskich.

„52. Wydarzenie żeglarskie: Każde zorganizowane i tymczasowe wydarzenie, które wiąże się ze zgromadzeniem osób w związku z działalnością morską i które odbywa się, w całości lub w części, na morzu, w tym w granicach administracyjnych portów i estuariów, aż do pierwszej przeszkody dla żeglugi statków.

„Organizację wydarzeń żeglarskich określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej”.

Artykuł 13 [statki konserwacyjne na morzu]

Po ostatnim akapicie pkt I ust. 2 artykułu 3-1 wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. dodaje się ustęp w brzmieniu:

„- statki konserwacyjne na morzu o długości odniesienia wynoszącej 24 metry lub więcej.”

Artykuł 14 [statki konserwacyjne na morzu]

W art. 20 pkt I ust. 1.2 wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. między słowami: „załadunkowy” i „lub połowowy” dodaje się następujące słowa: „konserwacyjny na morzu”.

Artykuł 15 [Kontrola państwa portu]

W art. 41-2 ustęp drugi wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. wprowadza się następujące zmiany:

1° Słowa: wyrazy „do dyspozycji inspektoratu” zastępuje się słowami: „do dyspozycji inspektora”;

2° ustęp drugi uzupełnia się w następujący sposób: „Kapitan statku zapewnia inspektorowi środki umożliwiające bezpieczny dostęp do statku. W przeciwnym razie wypłynięcie statku może zostać odroczone do czasu przeprowadzenia kontroli w pierwszym dniu roboczym po udostępnieniu tych środków. Może zostać przeniesione decyzją kierownika Centrum Bezpieczeństwa Statków do celów obsługi na warunkach określonych w rozporządzeniu.”.

Artykuł 16 [Kontrola państwa portu]

W akapicie drugim pkt 3 art. 41-3 wyżej wymienionego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. słowa: „Kapitan statku zapewnia inspektorowi środki umożliwiające bezpieczny dostęp do statku. W przeciwnym razie wypłynięcie statku może zostać odroczone do czasu przeprowadzenia kontroli.” zostają usunięte.

Artykuł 17 [Kontrola państwa portu]

W art. 41-8 dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. wprowadza się następujące zmiany:

1° W pkt V, po słowach: „art. R. 5333-4 kodeksu transportu” dodaje się następujące słowa: „lub który zawija do portu wyłącznie w porze nocnej, zgodnie z definicją zawartą w art. 150–1.02 przepisów załączonych do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1987 r. w sprawie bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom,”;

2° po pkt. VI dodaje się pkt VII w brzmieniu:

„VII. — Na wniosek armatora lub jego przedstawiciela, zniesienie unieruchomienia przeprowadza się w pierwszym dniu roboczym następującym po złożeniu wniosku. Może zostać przyspieszone decyzją kierownika Centrum Bezpieczeństwa Statków do celów obsługi na warunkach określonych w rozporządzeniu.

Artykuł 18 [Kontrola państwa portu]

W pkt IV art. 41-9 wyżej wymienionego rozporządzenia z dnia 30 sierpnia 1984 r., po słowach: „Artykuł L. 5241-4-6 kodeksu transportu” dodaje się słowa „oraz artykuł L. 229-18-6 kodeksu ochrony środowiska”.

Artykuł 19 [Zakaz holowania]

W art. L. 42-6 dodaje się następujący ustęp:

„Nie zezwala się na przewóz pasażerów żadnym urządzeniem pływającym ani statkom holowanym. Zezwala się na przebywanie na pokładzie wyłącznie personelu niezbędnego do zapewnienia bezpieczeństwa lub prawidłowego prowadzenia operacji.

Artykuł 20 [Wydarzenie żeglarskie]

Artykuł 55 wyżej wspomnianego dekretu z dnia 30 sierpnia 1984 r. został uzupełniony dwoma ustępami o następującym brzmieniu:

„VII. – Warunki przewozu pasażerów na pokładzie statków rybackich podczas wydarzenia żeglarskiego

„W ramach wydarzenia żeglarskiego, z wyłączeniem rozpoczęcia wyścigów, statek rybacki może zostać upoważniony do przyjęcia na pokład, nieodpłatnie i na odpowiedzialność armatora lub właściciela statku, liczby pasażerów przekraczającej 12, pod warunkiem że spełnione są łącznie następujące warunki:

„1. Spełnia warunki wydawania lub utrzymywania swoich zezwoleń bezpieczeństwa i certyfikatów zapobiegania zanieczyszczeniom;

„2. Posiada dokumentację stabilności uzupełnioną szczególnymi obliczeniami, na warunkach określonych w rozporządzeniu;

„3. Pozostaje w odległości 2 mil od wód osłoniętych od miejsca wypłynięcia, w szczególnych warunkach pogodowych określonych w rozporządzeniu, podczas żeglugi dziennej;

„4. Nie przyjmuje na pokład liczby pasażerów większej niż stosunek 1 pasażera na metr bieżący całkowitej długości statku;

„5. Wdraża system zliczania pasażerów;

„6. Pasażerowie muszą nosić kamizelkę ratunkową przez cały czas trwania wydarzenia żeglarskiego.

„Rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej określa szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu.”

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE KODEKS OCHRONY ŚRODOWISKA

Artykuł 21 [Przepisy dotyczące operacji zaopatrzenia w paliwo]

Po sekcji 5 rozdziału VIII tytułu I księgi II części normatywnej kodeksu ochrony środowiska dodaje się sekcję 6 w brzmieniu:

„Sekcja 6: Przepisy mające zastosowanie do operacji zaopatrzenia w paliwo”

„**Artykuł R. 218-16:** „Operacja zaopatrzenia w paliwo” oznacza każdą operację mającą na celu dostarczenie paliwa do środków wytwarzania energii elektrycznej pomocniczych w stosunku do instalacji wytwarzającej energię z morskich źródeł odnawialnych i prac związanych z jej przyłączeniem do publicznych sieci elektroenergetycznych lub do statku wykorzystywanego do budowy, eksploatacji lub utrzymania takich instalacji i prac.

„Operator oznacza posiadacza koncesji na korzystanie z publicznego obszaru morskiego, o której mowa w art. R. 2124-1 generalnego kodeksu własności publicznej, zezwolenia, o którym mowa w art. 20 wyżej wymienionego zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r., lub pozwolenia środowiskowego, o którym mowa w art. L. 181-1 kodeksu ochrony środowiska, oraz, w stosownych przypadkach, każdego wyznaczonego przez niego podwykonawcę.

„Właściciel lub operator sztucznej wyspy, instalacji i konstrukcji w rozumieniu ww. zarządzenia z dnia 8 grudnia 2016 r. oznacza osobę prawną lub fizyczną odpowiedzialną za eksploatację instalacji.

„Armator oznacza każdą osobę, w imieniu której statek jest wyposażony zgodnie z definicją w art. L. 5511-1 kodeksu transportu.”

„**Artykuł R. 218-17.** Zarządca, właściciel lub operator sztucznej wyspy, instalacji i konstrukcji, a także właściciel statku określony w art. R. 218-16 niniejszego kodeksu, podlegają pewnym obowiązkom określonym w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej i środowiska, w szczególności w zakresie identyfikacji ryzyka, zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, szkolenia personelu, architektury statku wykonującego operacje zaopatrzenia w paliwo oraz wyposażenia niezbędnego do tych operacji.

W rozporządzeniu określono również warunki nadzoru nad personelem niezaangażowanym w te operacje podczas ich wykonywania.

„Artykuł R. 218-18: Wszystkie operacje zaopatrzenia w paliwo podlegają uprzedniemu zawiadomieniu prefekta morskiego, którego szczegóły i treść określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„Artykuł R. 218-19: Prefekt morski może określać wymogi, mające w szczególności na celu ochronę środowiska lub umożliwiające koordynację z innymi działaniami prowadzonymi na morzu, których należy przestrzegać podczas operacji.

„Prefekt morski może zakazać lub zawiesić operację zaopatrzenia w paliwo, w szczególności jeżeli nie była ona przedmiotem zawiadomienia określonego w art. R. 218-18 niniejszego kodeksu, jeżeli zawiadomienie zostało złożone z naruszeniem terminów określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, jeżeli informacje przekazane przez operatora nie są zgodne z informacjami przewidzianymi w zawiadomieniu lub jeżeli zgłoszona operacja stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa na morzu, bezpieczeństwa osób lub środowiska.

„Artykuł R. 218-20: Każdy statek wykonujący operacje zaopatrzenia w paliwo prowadzi rejestr monitorowania tych operacji, którego treść zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

„Artykuł R. 218-21: Każdy statek wykonujący operacje zaopatrzenia w paliwo może podlegać kontroli przez właściwe organy kontrolne na morzu lub w miejscu postoju.

„Artykuł R. 218-22: W zależności od ilości paliwa przekazanego podczas operacji zaopatrzenia w paliwo określonej w rozporządzeniu, statek wykonujący operację zaopatrzenia w paliwo podlega szczególnym zasadom określonym w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej i ministra właściwego do spraw środowiska.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 22 [Warunki obowiązywania w departamentach zamorskich]

I. – W dekreście nr 2013-611 z dnia 10 lipca 2013 r. wprowadza się następujące zmiany:

1° W art. 22 ustęp pierwszy po słowach: „Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne” dodaje się następujące słowa: „w wersji wynikającej z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r.”;

2° W art. 22-1 ustęp pierwszy, po słowach: „Wyspy Wallis i Futuna” dodaje się następujące słowa: „w brzmieniu wynikającym z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r.”.

3° W art. 21 lit. D, art. 22 pkt 3 i art. 22-1 pkt 3 słowa: „o których mowa w art. 7 ustęp piąty, art. 12 ustęp czwarty oraz art. 17 ustępy pierwszy i drugi” otrzymują brzmienie: „oraz prefektowi departamentu”.

II. – W kodeksie transportowym wprowadza się następujące zmiany:

1° W tabeli w art. R. 5761-1:

a) Wiersz:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

b) wiersz:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

2° W tabeli w art. R. 5771-1, wiersz

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

3° W tabeli w art. R. 5781-1:

a) Wiersz:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

b) wiersz:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

,

4° W tabeli w art. R. 5791-1:

a) Wiersz:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5112-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

b) wiersz:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu nr 2024-461 z dnia 22 maja 2024 r.
-------------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 5114-1 A	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
-------------	---

’;

III. – W tabeli w art. R. 950-1 pkt 5 lit. a) kodeksu handlowego wprowadza się następujące zmiany:

1° wiersz:

”

R. 521-2	Dekret nr 2023-369 z dnia 11 maja 2023 r.
----------	---

,

zastępuje się następującym wierszem:

”

R. 521-2	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024
----------	---

’;

2° wiersz:

”

R. 521-33 i R. 521-34	Dekret nr 2021-1887 z dnia 29 grudnia 2021 r.
-----------------------	---

,

zastępuje się następującymi wierszami:

”

R. 521-33	Dekret nr 2021-1887 z dnia 29 grudnia 2021 r.
R. 521-34	Wynika z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024

’;

IV. – Artykuł 61 dekretu nr 84-810 z dnia 30 sierpnia 1984 r. zostaje zmieniony w następujący sposób:

1° Pkt I uzupełnia się o 5°, o następującym brzmieniu:

„5. Art. 55 pkt VII nie ma zastosowania.”;

2° W pkt II 6°, po słowach: „Artykuł 41-4” dodaje się następujące słowa: „oraz art. 55 pkt VII”;

3° Pkt III uzupełnia się o 6° o następującym brzmieniu:

„6. Art. 55 pkt VII nie ma zastosowania.”;

4° Pkt IV uzupełnia się o 5° o następującym brzmieniu:

„5. Art. 55 pkt VII nie ma zastosowania.”;

5° W pkt V 5°, po słowach: „art. 26” dodaje się następujące słowa: „oraz art. 55 pkt VII”;

6° W pierwszym akapicie pkt VI, VII, VIII i IX słowa: „wynikające z dekretu nr 2020-1808 z dnia 30 grudnia 2020 r.” zastępuje się słowami: „wynikające z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r.”;

7° W pkt VI 8°, po słowach: „Artykuł 42-2” dodaje się następujące słowa: „oraz art. 55 pkt VII”;

8° W pkt VII 8°, po słowach: „Artykuł 51-2” dodaje się następujące słowa: „” art. 55 pkt VII;

9° W pkt VIII 9°, po słowach: „Artykuł 42-2” dodaje się następujące słowa: „oraz art. 55 pkt VII”;

10° W pkt IX, po słowach: „Artykuł 51-2” dodaje się następujące słowa: „” art. 55 pkt VII;

V. – W księdze VI kodeksu ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:

1° W art. 612-1 dodaje się przepisy w brzmieniu:

„Artykuły R. 218-16 do R. 218-22 mają zastosowanie w Nowej Kaledonii w brzmieniu wynikającym z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r., z zastrzeżeniem uprawnień przyznanych Nowej Kaledonii w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego i następujących dostosowań:

„1. W art. R. 218-16 ustęp drugi, słowa: „wymienione w art. R. 2124-1 generalnego kodeksu własności publicznej” zastępuje się słowami: „znajdujące się poza administracyjnymi granicami portów” oraz słowami: skreśla się „lub pozwolenie środowiskowe przewidziane w art. L. 181-1 kodeksu ochrony środowiska”;

2° W art. 622-1 dodaje się przepisy w brzmieniu:

„Artykuły R. 218-16 do R. 218-22 mają zastosowanie w Polinezji Francuskiej w brzmieniu wynikającym z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r., z zastrzeżeniem uprawnień przyznanych Polinezji Francuskiej w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego i następujących dostosowań:

„1. W art. R. 218-16 ustęp drugi, słowa: „wymienione w art. R. 2124-1 generalnego kodeksu własności publicznej” zastępuje się słowami: „znajdujące się poza administracyjnymi granicami portów” oraz słowami: skreśla się „lub pozwolenie środowiskowe przewidziane w art. L. 181-1 kodeksu ochrony środowiska”;

3° W art. 632-1 dodaje się przepisy w brzmieniu:

„Artykuły R. 218-16 do R. 218-22 mają zastosowanie do Wallis i Futuny w brzmieniu wynikającym z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r., z zastrzeżeniem następujących dostosowań:

„1. W art. R. 218-16 ustęp drugi, słowa: „wymienione w art. R. 2124-1 generalnego kodeksu własności publicznej” zastępuje się słowami: „znajdujące się poza administracyjnymi granicami portów” oraz słowami: skreśla się „lub pozwolenie środowiskowe przewidziane w art. L. 181-1 kodeksu ochrony środowiska”;

4° W art. 642-1 dodaje się przepisy w brzmieniu:

„Artykuły R. 218-16 do R. 218-22 mają zastosowanie do Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych w brzmieniu wynikającym z dekretu XXX z dnia XX xxx 2024 r., z zastrzeżeniem następujących dostosowań:

„1. W art. R. 218-16 ustęp drugi, słowa: „wymienione w art. R. 2124-1 generalnego kodeksu własności publicznej” zastępuje się słowami: „znajdujące się poza administracyjnymi granicami portów” oraz słowami: skreśla się słowa „lub pozwolenie środowiskowe przewidziane w art. L. 181-1 kodeksu ochrony środowiska”.

Artykuł 23 [Przepisy przejściowe AO5 i AO6]

W rozporządzeniu określa się warunki stosowania rozdziału I tytułu I niniejszego dekretu do instalacji wytwarzających energię z morskich źródeł odnawialnych, które były przedmiotem postępowań przetargowych z udziałem dialogu konkurencyjnego, nr 1/2021 i nr 1/2022, dotyczących odpowiednio pływających morskich instalacji wytwarzających energię wiatrową na obszarze położonym na południe od Bretanii i na Morzu Śródziemnym, przewidzianych w art. L. 311-10 kodeksu energetycznego.

Artykuł 24 [Artykuł wykonawczy]

Premier, minister właściwy do spraw terytoriów zamorskich przy Prezesie Rady Ministrów, minister spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw partnerstwa terytorialnego i decentralizacji oraz minister delegowany przy ministrze właściwym do spraw partnerstwa terytorialnego i decentralizacji, odpowiedzialny za sprawy gospodarki morskiej i rybołówstwo, są odpowiedzialni, każdy w zakresie, w jakim ich to dotyczy, za stosowanie niniejszego dekretu, który zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*.

Sporządzono dnia

Premier:

Minister odpowiedzialny za terytoria zamorskie przy Prezesie
Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych,

Minister ds. Partnerstwa Terytorialnego i Decentralizacji,

Minister delegowany przy Ministrze ds. Partnerstwa Terytorialnego i Decentralizacji,
odpowiedzialny za sprawy gospodarki morskiej i rybołówstwo,